

L'estímul del comerciant

Tenint en compte que la vilitat d'un país es manifesta per l'activitat en que es desenrotlla la indústria i el comerç, és de bon ciutadà procurar que en la mida de llurs forces sien els productes de la localitat, contrada o nació els que es consumeixin arreu.

Aquest aspecte, per si sol, justifica l'agrupació dels productors d'un país per defensar-se de les escomeses estrangeres.

Ja ha passat a l'història el concepte equivocacat que hom tenia dels marxants i pel qual el comerç només podia ésser exercit per determinades classes socials. Ningú gosarà negar la utilitat que representa per la família el fet de que son cap sia diligent i miri per la casa. Com tampoc no negarà ningú que el millor comerciant es sovintment un bon familiar, a lo millor ple de sentimentalisme.

Es per què en tot hi ha excepcions, i que cal jutjar a l'individu per llurs actes i no d'una manera abstracta, de fàcil equivocació.

Els comerciants poden sentir també la necessitat de l'agrupació i portar en certa proporció l'amor familiar a les coses col·lectives, per l'egoisme paradoxal de mostrar al públic una obra, feta desinteressadament per guanyar-se la simpatia.

Per això hom té de desglosar l'actuació privada i pública dels individus i aplaudir, si així es fa justícia, la conducta del que a la tasca del taller o la botiga afegeix la de la societat, el gremi, etz., la una feta pel compliment d'un deure familiar i l'altra pel de ciutadania.

EMILI CODINA

Llinàs del Vallès

Un periòdic és el resultat d'una fabulosa coordinació de treballs de diferenta classe, des dels més rudimentaris i mecànics, fins als més intel·lectuals.

En un periòdic entren innumbrables tècniques i maneres d'esforç i tot aquest treball gegantesc, un cop ajuntat, organitzat, acabat, s'escampa als quatre vents, i posa a les mans dels lectors, en uns centímetres de paper imprès, un resum o essència del que ha fet, somniat i pensat la Humanitat en les vintiquatre hores, i sols deixa en sa consciència tal vegada el pressentiment d'una nova idea, potser la llevar d'una nova emoció, potser l'anunci d'una nova veritat fins allavors insospitada.

LLUIS ARAQUISTAIN

Sr. Director:

Dies enrera es parlava que es reduïria l'enllumenat públic, que els llums que l'Elèctrica Montseny té a la carretera, que no en cobra res, els treurien. Ara que la població tenia un caire diferent que els de la nostra categoria, es farà tal cosa per arribar de nou als temps del terròs?

Que no s'arribi a semblant cosa, si és veritat el que diuen.

Un vilatà

Sr. Director:

Fa molts dies que plou i els carrers han quedat intranzitables, principalment els que van a l'Estació. No us sembla que cal cridar l'atenció del Senyor Batlle perquè s'ho miri amb un xic d'atenció i es resolgui per a un arreglo definitiu.

El tros d'asfaltat del carrer Primo de Rivera comença a donar proves de lo convenient que seria fer-ho en molts d'altres.

Dispensi la molèstia i la mala lletra,

J. J.

Sr. Man-e-fly:

Temps enrera anuncià que publicaria unes aventures molt interessants, que no sé que hi passa de tant boniques que deuen ésser; i les aventures no surten per enlloc. Estic intrigat i cada dia a la vora del foc penso que això em faria passar un rato divertit.

Quin dia es començaran a publicar? Segurament mai. Apa, home, digui alguna cosa d'això.

Un Admirador

Sr. Redactor PAF:

Fa una pila de dies que corre el rumor —no sabem si és cert— que les dues empreses de *cine* van a unir-se. Dic això perquè fa molts dies que en el periòdic MONTSENY no hi surt cap ressenya cinematogràfica, que abans vostè publicava, i perquè en cas de ser veritat, demanem tingui a bé dir la seva opinió dels programes, si entan en relació als preus de taquilla.

Que potser no té *passé* i però no diu res?

Doncs, alerta, que l'aficionat també hi està.

Un de la colla

(En queden una pila pel cove dels paperots).

